

О. Проскурякова, В. Мізяк

ГРИМ ЯК КОМПОНЕНТ СЦЕНІЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЕСТРАДНОГО МИСТЕЦТВА

O. Proskuriakova, V. Miziak

STAGE MAKE-UP AS A COMPONENT OF VARIETY PERFORMANCE CULTURE

Естрада, як масовий культурний жанр, почала формуватися в Україні у 1930-х рр. одночасно з розвитком засобів масової інформації. Вона стала важливим компонентом культурного ландшафту, відображаючи суспільні та політичні зміни. Грим на естраді активно використовується для підсилення сценічного образу, створення виразних персонажів, а також передачі емоційного стану номера. Слід зазначити, що до категорії артистів естрадного жанру належать різні групи виконавців: співаки, музиканти, актори-пародисти, танцівники, ведучі та інші представники даного мистецького напрямку. Означена широта кола мистецьких практик зумовлює необхідність комплексного дослідження феномену гриму на сцені естради з різних наукових точок зору і водночас актуалізує подальші наукові пошуки, дотичні до проблематики сценічних видів мистецтв. Аналіз розвитку гриму на естраді дозволяє простежити еволюцію технік і стилів, адаптацію світових трендів до українських умов, а також вплив соціокультурних і політичних чинників на естетику гриму.

Дослідники гриму в контексті естрадного жанру, такі як В. Медведєва, К. Малярчук та А. Шаркіна, наголошують, що грим у контексті естрадних виступів як візуальний компонент образу артиста може ставати одним із головних інструментів візуальної репрезентації. Дослідниці визначають гримування певним семіотичним актом, який передає різноманітні дані від його носія до отримувача. Усе це зумовлює необхідність для артистів опановувати різноманітні аспекти гриму та розглядати його у вигляді творчого процесу, який має велике значення в реалізації авторської концепції вираження на сцені.

Грим вважається універсальною технікою створення естрадного іміджу артиста, ключовим чинником у взаємодії з глядачем. Набуття зовнішнього вигляду естрадної зірки за допомогою гриму відображає соціокультурні та індивідуальні потреби у створенні образу, який виступає у значенні жанрового шаблону для втілення естетичної реальності того чи іншого естрадного стилю. У контексті сучасної популярної української культури мистецтво гриму проявляється у вигляді багатоскладової поліфункціональності, а його результатом постає виникнення естрадного образу, який створюється у межах творчої діяльності косметичними засобами. На концептуальному рівні грим уявляється інтегральним знаком із структурною презентацією, яка транслює тематичні алгоритми образної системи естрадних жанрів. Буття естрадного образу створює специфічне інформаційно-комунікативне середовище, в якому цей образ втілюється за допомогою художніх і технічних методів.

У межах концертної парадигматики естрадний виконавець користується візуальними елементами, які формують концепт виступу на сцені, який є символічним полем внутрішнього світу артиста. Важливо зауважити, що на естраді грим не відіграє роль, як у театрі, засобу для демонстрації еволюції персонажа, а є одним із прийомів для вираження образу. У публічній іміджевій діяльності грим

відіграє важливу роль і має розглядатися в якості цілісної семіотичної структури. Символічна сутність естрадного гриму базується на уявленні про взаємозв'язок рис естрадного образу з особливостями характеру людини. Тому в межах концертної візуалізації грим виконує роль ефективного когнітивного інструмента, де всі його елементи об'єднані в систему і формують невербальний текст. Грим спроможний відображати психологічні особливості, і тому набуває значення чинника розкриття естрадного образу.

Таким чином, грим на естраді виконує важливу роль як засіб конструювання простору візуальної культури. Особливе місце у ній надається формуванню образу естрадного виконавця в єдності зовнішньої форми вираження та внутрішнього усвідомлення трансформації на сцені його власного іміджу. Цей образ охоплює комунікацію з глядачем, який сприймає його через спец. ефекти, які створюються макіяжем, а також через семіотичні конструкції, що покликані надати образу зірки впізнаваності для широких мас.

В. Бугайова

ІНТЕГРАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ТРАДИЦІЙ У СУЧАСНІ АВТОРСЬКІ ШОУ ДЛЯ КОМЕРЦІЙНИХ ПОДІЙ

V. Buhaiova

INTEGRATION OF NATIONAL TRADITIONS INTO MODERN AUTHOR SHOWS FOR COMMERCIAL EVENTS

У сучасних умовах розвитку культурної індустрії та івент-бізнесу спостерігається тенденція до пошуку унікальних форм сценічного вираження, що поєднують традиційні та інноваційні засоби впливу на глядача. Одним із ефективних шляхів формування оригінального мистецького продукту є інтеграція національних традицій у структуру авторських шоу для комерційних подій.

Комерційні події, своєю чергою, займають місце найважливішого інструменту створення особистого бренду компанії, а також комунікації з цільовою аудиторією (ЦА). Розробка нових способів реалізації проєктів (презентацій, бізнес-форумів, корпоративних заходів, виставок тощо) вимагають не тільки менеджерської чи організаційної роботи, а й чітко сформованого режисерського бачення. Саме тому питання співпраці компаній з режисерами лише набуває своєї актуальності. Національні традиції виступають не лише джерелом естетичних образів, а й важливим елементом культурної ідентичності, що дозволяє підкреслити самобутність події, надати їй змістовної глибини та емоційного забарвлення.

Першочергово необхідно визначитись з тлумаченням словосполучення «комерційна діяльність». Для цього було розглянуто праці науковців в галузі ринкової економіки. Дослідниця Жанна Крисько у своїй роботі «Сутність та види комерційної діяльності підприємства» зазначає наступне: «... у сучасній економічній літературі не існує єдиного тлумачення поняття «комерційна діяльність»». Однак, виокремлюючи деякі тлумачення, вона пише наступне: «комерційна діяльність — це продаж товарів, розвиток торгової мережі, впровадження механізації, проведення рекламних заходів». Враховуючи вищесказане можемо зазначити: комерційна подія — це спеціально створена подія задля реклами чи популяризації певної фірми чи продукту з метою підвищення продажів на загальному ринку.